

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ЖІНОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА.

Руденко І. С.

Науковий керівник – к.ю.н. Дуюнова Т.В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка
(61050, Харків, пр.Московський, 45, каф. « Безпека життєдіяльності»,
тел..(057) 732-86-63)

Функціонування та розвиток трудового права є обов'язковою умовою правової системи будь-якої цивілізованої держави. Саме значне місце в системі трудового права приділяється інституту захисту соціально-трудова прав найбільш незахищених категорій працівників, зокрема, жінок. Правовому регулюванню праці жінок завжди надається особливе значення, адже праця жінок використовується в Україні майже на всіх підприємствах, установах, організаціях. Наприклад жінки переважають серед працівників та службовців таких галузей, як охорона здоров'я (82%), торгівля (76,6%), освіта (75,2%), культура (70,2%), фінансування, страхування, пенсійне забезпечення (75,9%), проте часто вони там обіймають далеко не керівні посади [5;С.20].

Стаття 51 КЗпП України передбачає, що скорочена тривалість робочого часу може встановлюватися за рахунок власних коштів на підприємствах і організаціях для жінок, які мають дітей віком до чотирнадцяти років або дитину-інваліда. Проте, вона може бути і не встановлена, якщо таких коштів підприємство не має, і жінки, які мають дітей, не зможуть скористатися цією пільгою. Доцільно було б зобов'язати власника або уповноваженим ним орган встановлювати скорочену тривалість робочого часу на прохання жінки, яка має дитину, або вагітної жінки. Цю норму необхідно передбачити і в колективному договорі підприємства, установи, організації.

Можливість вирішити проблему щодо захисту прав та інтересів жінок існує. Для цього, передусім, потрібен реальний механізм українських законів.

З метою удосконалення правового регулювання відносин у сфері охорони материнства необхідно прийняти окремі ЗУ "Про охорону материнства" як комплексного законодавчого акта. Основною метою зазначеного Закону має бути забезпечення оптимального поєднання зайнятості жінок у виробництві, з їх материнськими обов'язками.